

[...]

28.292/L/II/PN
TVS/FD/MM

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 10 december 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht naar aanleiding van uw antwoord op een schriftelijke vraag gesteld in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, waarbij u zou erkend hebben, dat het MIVB personeel in dienst heeft, zij het dan niet in vast verband, dat niet het vereiste taalexamen heeft afgelegd.

o

o

o

In uw antwoord van 13 januari 1998, stelt u hetgeen volgt:

“Artikel 21 §§ 5 en 6 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966, houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, bepaalt dat niemand kan benoemd of bevorderd worden tot een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek indien hij niet mondeling laat blijken via een aanvullend examengedeelte dat hij voldoende kennis bezit van de tweede taal. Deze examens worden afgenomen door het Vast Wervingssecretariaat.

Over de draagwijdte van de term “benoeming” is reeds herhaaldelijk briefwisseling gevoerd tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de MIVB en daarbij heeft die maatschappij ook kunnen aanduiden dat een benoeming of definitieve aanwerving slechts kan gebeuren na een stageperiode van zes maanden en op voorwaarde dat het personeelslid voldoet aan het mondelinge taalexamen van niveau 4 georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.

2.

Wij willen bovendien uw aandacht vestigen op het feit dat de aanwerving van rijdend personeel bij de MIVB, bemoeilijkt wordt door de onregelmatige prestaties die van deze categorie werknemers geëist worden. De kandidaten komen dan ook hoofdzakelijk uit de Brusselse periferie.

Daarenboven gaat het in de meeste gevallen om laaggeschoold personeel met een gebrekkige talenkennis.

Daarom organiseert de maatschappij vervolmakingscursussen,, die de personeelsleden in staat moeten stellen de reizigers in hun eigen taal te woord te staan.

De strikte toepassing van de taalwetgeving zoals geïnterpreteerd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, zou de MIVB duidelijk in moeilijkheden brengen om haar verplichtingen jegens haar reizigers in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest na te leven”.

o

o

o

De VCT stelt vast dat niettegenstaande de inspanningen van de MIVB directie om haar cliënteel een degelijke taalservice te bieden, zij regelmatig geconfronteerd wordt met taaklachten van Nederlandstalige gebruikers van dit openbaar vervoermiddel te Brussel.

Wat de omgang met het publiek betreft, is de taalwetgeving toepasselijk die geldt voor de plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad (art. 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen verwijst naar art. 21 § 5 van de gecoördineerde taalwetten) m.a.w. het loketpersoneel moet tweetalig zijn (cfr. adviezen 23.246/I/PN, 24.051/II/PN, en 26.170/II/PN van 27 januari 1993 en 4 mei 1995).

De personeelsleden die in contact met het publiek treden, moeten bij machte zijn de bepalingen van de SWT na te leven (cfr. advies 19.018/II/PN van 7 september 1995).

Aangezien er geen concrete overtredingen van de SWT worden bewezen, is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, met twee stemmen en één tegenstem van de Nederlandse afdeling en vier stemmen van de Franse afdeling, van oordeel dat zij zich in deze moet beperken tot het in herinnering brengen van de algemene principes van de taalwetgeving die van toepassing zijn op de MIVB.

De VCT neemt nota van het feit dat de MIVB een bijzondere inspanning levert om zijn personeelsleden die één van beide landstalen moeilijk beheersen, toe te laten regelmatig bijscholingscursussen te laten volgen.

3.

Een afschrift van dit advies wordt aan de heer L. Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]